

சங்க இலக்கியத்தில் மகளிர் விளையாட்டுகள்

Women's Games in Sangam Literature

முனைவர் க. பாலாஜி

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

கே.எஸ். ஆர் பொறியியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

திருச்செங்கோடு.

Abstract

Sangam literature provides invaluable insight into the social structures, cultural ethos, and recreational practices of ancient Tamil society. Within this corpus, poetry frequently documents the varied games and pastimes pursued by women. This study examines these activities and analyzes their socio-cultural significance.

The research highlights key pastimes, including ball games (Pandu), doll play (Pavaikkuthu), aquatic games, maritime activities, crab-chasing (Alavanattam), and building sandcastles (Cirril). Far from being mere entertainment, these pursuits fostered female camaraderie, social interaction, and emotional expression across age groups. Ball and doll games reflect peer bonding among adolescent girls, while water sports-frequently set in agrarian Marutham settings-mirror emotional nuances tied to romantic narratives. Similarly, seaside games in the littoral Neithal landscape highlight creative expression through sand sculptures adorned with floral garlands. Moreover, Cirril and Alavanattam illustrate youthful spontaneity and connection with coastal biodiversity. Ultimately, this study demonstrates that recreational games were not marginal activities, but an essential dimension of women's everyday lives, emotional well-being, and social agency in classical Tamil culture.

Keywords: Sangam Literature, Women's Games, Recreation, Tamil Culture, Social Life, Ancient Tamil Society.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பு, பண்பாட்டு மரபுகள் மற்றும் பொழுதுபோக்கு நடைமுறைகளை அறிந்துகொள்ளச் சங்க இலக்கியங்கள் சிறந்த மூல ஆதாரங்களாகத் திகழ்கின்றன. இவ்விலக்கியத் தொகுப்பில் மகளிர் ஆடிய பல்வேறு விளையாட்டுகள் மற்றும் பொழுதுபோக்கு நிகழ்வுகள் குறித்த விரிவான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாய்வு, சங்கப் பாடல்களில் பதிவாகியுள்ள மகளிர் விளையாட்டுகளை ஆராய்வதோடு, அவற்றின் சமூக-பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தையும் மதிப்பீடு செய்கிறது.

பந்து விளையாட்டு, பாவை விளையாட்டு, புனலாடல், கடற்கரை விளையாட்டுகள், அலவனாட்டம் (நண்டு பிடித்தல்) மற்றும் சிற்றில் இழைத்தல் போன்ற முதன்மையான பொழுதுபோக்குகளை இவ்வாய்வு முன்னிறுத்துகிறது. வெறும் பொழுதுபோக்காக மட்டுமின்றி, இவை பெண்களிடையே தோழமை, சமூக நல்லுறவு, கற்பனைத்திறன் மற்றும் உணர்வுசார் வெளிப்பாடுகளை வளர்க்கும் களங்களாகவும் விளங்கின. பந்தாட்டமும் பாவை விளையாட்டும் இளம் பெண்களின் கூட்டுறவையும் தோழியர் பிணைப்பையும் புலப்படுத்துகின்றன. மருத நிலப் பின்னணியில் நிகழும் புனலாட்டு, காதல் வாழ்வின் உணர்வுப் பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. நெய்தல் நிலத்தில் மலர் மாலைகளால் மணற்பாவைகளை அலங்கரித்து ஆடும் விளையாட்டுகள் அவர்களின் அழகியல் உணர்வைச் சித்திரிக்கின்றன. மேலும், சிற்றில் விளையாட்டும் அலவனாட்டமும் இளைய பருவத்தினரின் இயல்பான உற்சாகத்தையும் இயற்கை சார்ந்த ஈடுபாட்டையும் காட்டுகின்றன. முடிவாக சங்க காலத்தில் மகளிர் விளையாட்டுகள் வெறும் பொழுதுபோக்காக அமையாமல், பெண்களின் அன்றாட வாழ்வு, மனநலம் மற்றும் சமூக

வெளிப்பாட்டின் இன்றியமையாத அங்கமாகத் திகழ்ந்தன என்பதை இவ்வாய்வு நிறுவுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், பெண்களின் விளையாட்டுகள், பொழுதுபோக்கு, தமிழ்ப் பண்பாடு, சமூக வாழ்க்கை, பண்டைய தமிழ்ச் சமூகம்.

முன்னுரை

சங்க கால மக்களின் வாழ்வியலை காட்டும் கண்ணாடியாக விளங்குவது சங்க இலக்கியங்களாகும். இவ்விலக்கியம் அக, புற வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு, வீரம், காதல், இயற்கை மற்றும் அரசியல் சூழலை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் விளையாட்டுக்கள் பண்டைத் தமிழர்களின் உயர்ந்த நாகரிகம், உடல் மற்றும் மன வலிமை, சமூகக் கூடிவாழும் பண்பு, மற்றும் பொழுதுபோக்கு ஆர்வத்தை உணர்த்துகின்றது. மக்கள் ஓய்வு நேரத்தில் விளையாடி மகிழ்ந்ததன் மூலம் சிறந்த உடல் நலமும், மகிழ்ச்சியான மனநிலையும் பெற்றனர். அவ்வகையில் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சில மகளிர் விளையாட்டுக்களை ஆய்வதாக இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

விளையாட்டு சொற்பொருள் விளக்கம்

விளையாட்டு என்னும் சொல்லாட்சி தொல்காப்பியத்திலேயே காணப்படுகிறது. “செல்லம் புலனே புணர்வு விளையாட்டென்று அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே”¹ என்கிறார். (தொல்காப்பியம் - நூற்பா எண்.1205) இதில் உவகை என்னும் மெய்பாட்டின் தோற்றக் காரணங்களுள் ஒன்றாக விளையாட்டைக் கூறுகிறார். தமிழில் ஆடல், ஆட்டு, ஆட்டம், விளையாட்டு போன்ற சொற்கள் விளையாட்டைக் குறிக்கின்றன.

விளையாட்டு - வரையறை

விளையாட்டு என்பது உடலையும் மனதையும் மகிழ்வித்து, ஒழுங்குமுறை மற்றும் விதிமுறைகளுடன், ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைய விளையாடப்படும் உடல் ரீதியான அல்லது மன ரீதியான செயலாகும்.

“விளையாட்டு சமூக ஒழுகலாறுகளைக் கற்பிப்பதற்குப் பயன்படுகிறது. விளையாட்டின் மூலம் குழந்தைகளிடையே கட்டுப்பாட்டுணர்வு, ஒற்றுமையுணர்வு ஏற்படுகிறது. குழந்தைகளிடையே தலைமைப் பண்பும் வளர்கிறது. அதே நேரத்தில் பணிவும் பிறருக்கு உதவும் மனித நேயமும் குழந்தைகளிடையே வளர்கிறது.”² (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு - டாக்டர் சு. சக்திவேல் ப. 248)

“பிறருக்குத் துன்பமறிக்கும் இரக்கமற்ற செயல்களில் ஈடுபடும் பண்டைய நோக்கு மனிதனிடமிருந்து இன்னும் முழுமையாக மறைந்தொழியவில்லை. தீய விளைவுகளை நீக்கி அவற்றை உயர்நிலைப்படுத்துவதற்கு விளையாட்டு உதவுகின்றன காலுதற் கொள்கை புலப்படுத்துகிறது.”³ (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு - டாக்டர் சு. சக்திவேல் ப. 248)

“விளையாட்டு என்பது மகிழ்ச்சி உணர்ச்சியோடு தொடங்கி மகிழ்ச்சி உணர்ச்சியோடு நிகழ்ந்து இ மகிழ்ச்சி உணர்ச்சியோடு முடிவது.”⁴ (பெருமாள். க - விளையாட்டுக்கலை. ப. 9)

பழந்தமிழரின் விளையாட்டுக்கள்

ஆண்கள் உடல் வலிமை, வீரம் மற்றும் பொழுதுபோக்கை மையமாகக் கொண்ட விளையாடியுள்ளனர். ஏறுதழுவுதல், குத்துச்சண்டை, மற்போர், வட்டு ஆடுதல், வில்வித்தை, சுனை விளையாட்டு, மற்றும் மகளிர் நீர் விளையாட்டுக்களான புனலாடல், பொழிலாடுதல், மணலில் பாவை அமைத்தல், அலவனாட்டம், பொய்தல் போன்ற விளையாட்டுக்கள் விளையாடியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. இவற்றில் நீர் விளையாட்டுகள் மருத நிலத்திலும், வீர விளையாட்டுகள் முல்லை, குறிஞ்சி நிலங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை அறிய முடிகிறது.

மகளிர் விளையாட்டுப் பொருட்கள்

இளம் பெண்கள் பந்தாடல், பாவையை வைத்து விளையாடுதல், கழங்காடுதல் முதலிய பொழுது போக்குகளில் பெரிதும் இன்பம் கண்டனர் என்பதை,

“நீர் நசைக்கு ஊக்கிய உயவல் யானை
இயம் புணர் தூம்பின் உயிர்க்கும் அத்தம்
சென்றனள் மனற்றினன் மகளே

பந்தும் பாவையும் கழங்கும் எமக்கு ஒழித்தே.” (ஐங்கு - 377)

பந்து, பொம்மை (பாவை), மற்றும் கழங்கு (கழற்சிக்காய்) விளையாட்டுப் பொருட்களை என்னிடம் விட்டுவிட்டுச் சென்றாள். இளமகளிர் விளையாட்டுப் பொருள்களை வைத்துத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து விளையாடுவதாக ஐங்குறுநூற்று பாடல் உணர்த்துகிறது.

புனலாடல்

ஆற்றுநீர்இ சுனை, அருவி போன்ற நன்னீர்நிலைகளில் மகிழ்ந்து ஆடும் நீர் விளையாட்டு (Water Sport) ஆகும். ஐங்குறுநூற்றில் ‘புனலாட்டுப் பத்து’ என்றே ஒரு பகுதி நீராடுதலைக் குறிக்கின்றது. தலைவனும் தலைவியும், பரத்தையரும் மருத நிலத்து ஆற்று நீர் அல்லது குளக்கரையில் மகிழ்ந்து விளையாடும் காதலைக் குறிக்கிறது.

“சூது ஆர் குறுந் தொடிச் சூர் அமை நுடக்கத்து
நின் வெங் காதலி தழீஇ, நெருநை
ஆடினை என்படு புனலே; அலரே” (ஐங்கு - 71)

மருத நில மக்கள் ஆற்றுப் புதுவெள்ளத்தில் மகிழ்ந்து நீராடும் பண்பாட்டை உணர்த்துகிறது. தலைவன் பரத்தையருடன் புனலாடியதால் கோபமுற்ற தலைவியின் காதல் சண்டையை ஐங்குறுநூற்று பாடல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

“மலர் ஆர் மலிர்நிறை வந்தென,
புனல் ஆடு புணர்துணை ஆயினள் எமக்கே” (ஐங்கு - 72)

தலைமகள் புலவி நீக்கித் தன்னோடு புதுப் புனல் ஆட வேண்டிய தலைமகன் களவுக் காலத்துப் புனலாட்டு நிகழ்ந்ததையும் அவள் கேட்பத் தோழிக்குச் சொல்லியதையும் ஐங்குறுநூற்று பாடல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

“சுழன்று விளையாடும் தோழியர் கூட்டத்தில்
விரும்பிய பெண்ணைத் தருவிக்கொண்டு நலம்
தரும் புதிய ஆற்றுப் புனலில் நீ நீராடியதைக்
கண்டவர்கள் ஒருவர், இருவர்” (ஐங்கு - 64)

இப்பாடலில் தலைவன் மருத நில ஊரன், ஆற்று வெள்ளத்தில் பரத்தையருடன் புதுப்புனல் ஆடியதைக் கண்டு ஊடல் கொள்ளும் தலைவி, அந்த உண்மையை மறைக்க வேண்டாம் என்று அவனைப் பரிகாசம் செய்கிறாள் என்பதை ஐங்குறுநூற்று வழி அறிய முடிகிறது.

கடல் விளையாட்டு

கடல் விளையாட்டு என்பது இளமகளிர் தம் தோழியருடன் கடலில் இன்பமுடன் விளையாடும் பொழுதுபோக்காகும். அவர்கள் மணலில் பாவை அமைத்து, மலர்மாலைகள் சூட்டி மகிழ்வர்; அப்பாவைக்கு பிறர் அளிக்கும் மாலைகளைச் சூட்டினர்.

“நொதுமலாளர் கொள்ளார் இவையே
எம்மொடு வந்துகடல் ஆடு மகளிர்” (ஐங்கு - 187)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இவ்விளையாட்டு மகளிர் அனைவரும் ஒன்றுகூடி விளையாடும் விளையாட்டாகும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

“வெண்தலைப் புணரி ஆயமொடு ஆடி” (அகம் 20 : 8)

என்ற பாடல் வரிகள், கடல் அலைகளில் தன் தோழியர் கூட்டத்துடன் கூடி விளையாடி மகிழ்ந்ததைக் குறிக்கிறது.

பொழிலாடுதல்

தலைவன் மற்றும் தலைவி மலர்கள் மலர்ந்த சோலைகளில் (பொழில்) சென்று மலர்களைப் பறித்தும், சுற்றித் திரிந்தும், மகிழ்ச்சியுடன் விளையாடும் ஒரு பொழுதுபோக்கு செயலாகும். களவு, கற்பு என இருவகைக் காலங்களிலும் தலைவன், தலைவி புனலாடலும் பொழிலாடலும் இயல்பானவை. பல மலர்கள் மலர்ந்த சோலையில் காயா, கொன்றை, நெய்தல், செம்முல்லை, பிடவம் முதலிய மலர்களைப் பறித்து அவர்கள் மகிழ்ந்து விளையாடுதல் பொழிலாடுதல் உணர்த்துகிறது.

“போதவிழ் தளவமொடு பிடவு அலர்ந்து கவனிப்
பூ அணி கொண்டன்றால் புறவே”. (ஐங்கு - 412)

இப்பாடலில் இடம்பெறும் “ஆடுகம் விரைந்தே” என்ற சொற்றொடர், தலைவன்-தலைவியருக்கு பொழிலாடுதலின் மீதான மிகுந்த ஆர்வத்தை உணர்த்துவதாகக் கூறலாம்.

நண்டு ஆட்டம் (அலவனாட்டம்)

பெண்கள் கடற்கரை மணலில் நண்டுகளை (அலவன்) அதன் வளைகளிலிருந்து வெளியே வரச்செய்து, அவை ஓடுவதைக் கண்டு மகிழ்ந்து விளையாடிய ஒரு பாரம்பரிய விளையாட்டாகும். ஈரமான மணலில் உள்ள நண்டுகளை வெளியே வரச் செய்து, அவை ஓடுவதை வேடிக்கை பார்ப்பது, முள்ளி வேரைக் கொண்டு நண்டுகளை அலைக்கழிப்பது போன்ற செயல்களில் மகளிர் ஈடுபட்டனர்.

“முள்ளிவேர் அளைக் களவன் ஆட்டி
பூக்குற்றி எய்திய புனல்அணி ஊரன்”. (ஐங்கு - 23)

இப்பாடல் வழிஇ பண்டைய கால இளமகளிர் ஒன்றுகூடி முட்செடிகளின் வேர்களிடையிலுள்ள வளைகளில் வாழும் நண்டுகளைப் பிடித்தும் இ மலர்களைப் பறித்தும் விளையாடி மகிழ்ந்தனர் என்பது அறியப்படுகிறது.

"திணி மணல் அடை கரை அலவன் ஆட்டி
அசையினள் இருந்த ஆய் தொடிக் குறுமகள்" (அகம் 280 : 2-3)
பாடலில் கடல் மணற்பரப்பில் தலைவி அலவன் ஆடிய சிறப்பினை
வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

மணல் வீடு (சிற்பில்)

சிறுமியர்கள் கடற்கரை மணலில் சிறிய இல்லங்களை அமைத்து,
அதில் அமர்ந்து மணலைச் சோறாகக் கொண்டு சமைப்பது போல
விளையாடினர். மேலும் மணலில் பொருட்களை மறைத்து வைத்து
விளையாடும் வகையிலும் இவ்விளையாட்டு, மணல் வீடு கட்டி
விளையாடும், காம உணர்வு இல்லாத சிறுமியர் விளையாட்டாகும்.

"நெய்தல் உண்கண் நேர்இறைப் பணைத் தோள்
பொய்தல் ஆடிய பொய்யா மகளிர்." (ஐங்கு - 181)
இப்பாடல் வழி, தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் மறையாது
வெளிப்படையாகச் சொல்லும் பருவத்தினர் என்பதனால், பொய்தல் ஆடிய
மகளிர் "பொய்யா மகளிர்" என அழைக்கப்பட்டனர் என்பது
அறியப்படுகிறது.

"வரிபுனை சிற்பில் பரிசிறந்து ஓடித்
புலவத்திரை உதைத்த கொடுந்தாட் கண்டல்" (நற் 123:8)
நெய்தல் நிலத்து இளம்பெண்கள் கடற்கரை மணலில் அழகிய
வண்டல் வீடுகளைக் கட்டி, அங்குமிங்கும் ஓடி மகிழ்வர். கடலலைகள்
கரையை நோக்கி வந்து அந்தச் சிற்பில்களைச் சிதைக்கும் என்பதையும்
தோழியருடன் மிகுந்த வேகத்துடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் ஓடி
விளையாடியதையும் புலப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

மகளிர் விளையாட்டு அக்கால மகளிரின் பொழுதுபோக்கு
முறைகளையும், தோழியருடன் ஒன்றுகூடி மகிழும் சமூகப் பண்பையும்
வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும், மணல் வீடு அமைத்தல், பாவை
விளையாட்டு போன்றவை சிறுமியரின் கற்பனைத் திறனையும் குழுவாகச்
செயல்படும் பண்பையும் உணர்த்துகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில்
இடம்பெற்றுள்ள மகளிர் விளையாட்டுகள் வழியாகச் சங்ககாலத் தமிழரின்
சமூக, பண்பாட்டு மற்றும் பொழுதுபோக்கு வாழ்வியலை அறிந்துகொள்ள
முடிகிறது. மகிழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளையாடுதல் என்பது
பழந்தமிழரின் வாழ்வியலில் இயல்பான கூறாக இருந்துள்ளது என்பதை
இவ்வாய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

துணைநூற் பட்டியல் (References)

1. ச.வே. சுப்பிரமணியன் - ஐங்குறுநூறு.
2. புலியூர்க் கேசிகன் - சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை.
3. டாக்டர் ச. சக்திவேல் - நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு.
4. பெருமாள். க - விளையாட்டுக்கலை.
5. தொல்காப்பியம் - நச்சினார்க்கியருரை.